

Na spis posl.br. Pr-80/2025

U Zagrebu, 21. svibnja 2026.

OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU

Tužitelj: HRVATSKI ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE,
Margaretska ulica 3, Zagreb, OIB 02958272670

Tuženik: I. IVICA SVETINA, Hlebinjska 19, Zagreb, OIB 94854379043
II. IGOR GRADINŠČAK, Jelašička 3, Zagreb, OIB 19886581406
zastupan po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Andreis & Partneri
d.o.o., Ulica Jurja Žerjavića 16, Zagreb

ODGOVOR NA ŽALBU

Punomoć u spisu

drugotuženika

I. Drugotuženik je zaprimio žalbu tužitelja izjavljenu protiv presude naslovnog suda u ovoj pravnoj stvari od 28. travnja 2026. na koju daje odgovor kako slijedi.

Tužitelj ističe da je predmetna presuda neosnovana i zakonita te žalbu izjavljuje iz svih zakonom predviđenih razloga, pogrešne primjene materijalnog prava, bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Prvotno, tužitelj navodi kako je sud prihvatio kao vjerodostojan iskaz I. i II. tuženika dan na ročištu dana 10. rujna 2025. ne osvrćući se na navode iz odgovora na tužbu I. tuženika da je sklopio ugovor o radu s II. tuženikom.

Naslovni je sud u obrazloženju presude jasno istaknuo kako je prihvatio iskaz I. tuženika koji je dao 10. rujna 2025. budući da je u suglasju s iskazom II. tuženika kojem sud vjeruje. Takvo utvrđenje suda oslanja se i na dokaze koji prileže spisu – posebice dopis Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 28. listopada 2025. kojim je utvrđeno kako to tijelo ne raspolaže ugovorom o radu koji su sklopili I. tuženik i II. tuženik.

Dalje, kako tužitelj nije dostavio ugovor o radu te budući da su stranke izričito osporile postojanje takvog ugovora u provedenom postupku, pravilno naslovni sud zaključuje da tužitelj **nije dokazao postojanje ugovora o radu** čije utvrđenje ništetnosti traži. U obrazloženju presude pod točkom 19. pravilno sud ističe čl. 221. a Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025, dalje: ZZP) odnosno primjenjuje pravila o teretu dokazivanja. U svakom postupku tužitelj mora dokazati istinitost svojih tvrdnji odnosno dužnost je svake stranke da dokazuje one tvrdnje na kojima zasniva svoje

zahtjeve. U konkretnom slučaju takvo je postupanje tužitelja izostalo slijedom čega je naslovni sud odbio tužbeni zahtjev.

II. Tužitelj u žalbi dalje navodi da spisu prileže podaci Porezne uprave iz kojih je vidljivo da je I. tuženik platio doprinose vezano za predmetni ugovor o radu kao i da je u prijavi na mirovinsko osiguranje koju je izvršio I. tuženik osnova osiguranja radni odnos. Iz priloženog podatka Porezne uprave proizlazi da je I. tuženik kao porezni obveznik dostavio tražene porezne prijave i izvješća sukladno ranijem rješenju i to za razdoblja zaključno sa rujnom 2019. godine. Sporno razdoblje u konkretnom postupku odnosilo se na 4. studeni 2019. i 5. studeni 2019., a u odnosu na koji u spisu nema podataka porezne uprave da bi za taj period bili uplaćeni doprinosi kako to neosnovano tvrdi tužitelj.

Niti prijava na mirovinsko osiguranje u kojoj bi osnova bio navedeni radni odnos nije dovoljna za zaključak da je konkretan radni odnos uistinu postojao i da je ugovor o radu zaključen. Sukladno obrazloženju naslovnog suda u toč. 18. stranke su izričito osporile da bi za sklapanje ugovora između njih postojala suglasnost volja te da tužitelj nije dokazao postojanje ugovora o radu čije utvrđenje ništetnosti traži.

Tužitelj u tijeku postupka, a potom i u žalbi ističe da su tuženici sklopili ništetan ugovor o radu čija je jedina svrha bila korištenje prava iz zdravstvenog osiguranja, prvenstveno zdravstvene zaštite. Međutim, u konkretnom slučaju II. tuženik nije koristio prava iz zdravstvenog osiguranja u spornom razdoblju. Ta činjenica proizlazi iz dostavljene dokumentacije – prikaza posjeta liječnicima s portala eGrađani za period od 23. kolovoza 2019. do 18. veljače 2020. i ostale dokumentacije u spisu kao i iz njegovog iskaza. Također, II. tuženik je već tada pregovarao oko novog zaposlenja te je u prosincu 2019. zaposlen kod poslodavca A1 Hrvatska d.o.o. Dakle, II. tuženik nije koristio prava iz zdravstvenog osiguranja što je u postupku i dokazano, slijedom čega nije osnovan niti navod tužitelja o nedopuštenoj pobudi za sklapanjem navodnog ugovora o radu.

III. U odnosu na dostavljenu sudsku praksu Županijskog suda u Bjelovaru posl.br. Gž-142/2025 II. tuženik smatra da ista nije primjenjiva na konkretan slučaj. Iz obrazloženja predmetne odluke nije vidljiv sadržaj dokumentacije odnosno isprava na koje se poziva tužitelj u tom postupku niti je došlo do promjene iskaza odnosno dopunskog saslušanja I. tuženika.

Dalje, iz obrazloženja predmetne odluke vidljivo kako je ondje II. tuženica nakon prestanka radnog odnosa stekla status nezaposlene osobe i priznato joj je pravo na besplatno zdravstveno osiguranje. Nedopuštenost pobude ocjenjuje se u svakom konkretnom slučaju te ovisi o specifičnim okolnostima svakog pojedinog predmeta.

U ovoj pravnoj stvari dokazano je da II. tuženik nije koristio prava iz zdravstvenog osiguranja, a tužitelj s druge strane nije dokazao postojanje ugovora o radu čije utvrđenje ništetnosti traži tužbenim zahtjevom. Pravilno je naslovni sud primijenio čl. 221.a ZPP-a te zaključio kako za utvrđenje ništetnosti konkretnog ugovora prvo treba biti nedvojbeno da isti uopće postoji pa je slijedom svega odbio tužbeni zahtjev.

IV. Zaključno, II. tuženik predlaže nadležnom županijskom sudu odbiti žalbu tužitelja kao neosnovanu te potvrditi prvostupanjku presudu u ovoj pravnoj stvari uz naknadu troškova žalbenog postupka II. tuženiku.

Trošak:

<i>1. Sastav odgovora na žalbu, Tbr. 10.t.6.</i>	<i>60,00 EUR</i>
<i>2. PDV 25%</i>	<i>15,00 EUR</i>
<i>3. Pristojba</i>	<i>3,32, EUR</i>
<i>Ukupno:</i>	<i>78,32 EUR</i>

Igor Gradinščak
po punomoćniku: